

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 16. Martyrium S. Epipodii, & S. Alexandri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

vocant (est hodie Abbatia Athanacen-
sis) sub Altari sepulti. Marcellus, &
Valerianus quoque, dum cœpit persecu-
tio, Lugduni erant, unde, opportunam
occasionem nacti, & fuga elapsi, in vi-
cinis deinde urbibus, Marcellus Cabillo-
ni ad Ararim, Valerianus Trenorchii,
quod est Tournus, Martyrii Lauream sunt
promeriti.

Sæculum II.
A. C. 177.

Ado 4. &
15. Sept.

§. XVI.

*Martyrium SS. Epipodii, &
Alexandri.*

Eadem persecutione duo Martyres il-
lustres Lugduni celebrantur, Epipo-
dus, & Alexander. Erat Alexander o-
rigine Græcus, Epipodius Lugduninatus,
ambo Parentibus orti clarissimis. Ami-
citia inter pueros in scholis creverat,
jamque tum Christiani alter alteri ad
pietatem stimulo erat, seque sobrietate,
frugalitate, castitate & misericordiæ o-
peribus ad Martyrium comparabant;
ambo in flore ætatis, & sine uxoribus.
Sub initium Persecutionis anno Marci
Aurelii decimo septimo, Jesu Christi cen-
tesimo, septuagesimo septimo juxta præ-
ceptum Evangelii in fugam se dederunt;
urbe egressi soli, & secreto oppidum Pe-
tram scissam petierunt, ubi in domo pau-
peris viduæ Christianæ occultati sunt;
Hist. Eccles. Tom. I. Qq loci

Ado 22. &
29. April.
Acta Mart.
Sel.

An. 177.

Sæculum II.
A. C. 177.

loci obscuritate aliquamdiu latuere, at maxima cura quæsi, inventi sunt; tumque denuo in fugam versus cum sodali suo Epipodius, in cursu calceum amisit, quem inventum mulier Christiana pro thesauro recondidit.

*L. 1. 4. 5. ff.
de custod.
reorum.*

A fuga retracti illico carceri includuntur contra Romanorum consuetudinem, apud quos tantum homines vilis conditionis, aut de crimine convicti, carceri mancipabantur, at tunc solum Christiani nomen crimen erat notorium. Tribus post diebus, religatis post tergum manibus, Rectoris tribunali sistuntur, quærit ille eorum nomen, & conditionem; ipsi nomen edicunt, & conditionem Christiani; hic populus exclamare, & Judex excandescere, quid itaque, agebat: profuerunt tormenta, quibus alii sublati sunt, si adhuc nomen Christi auditur? & ne se mutuo confirmarent saltem signis, separari iussit; tum prius Epipodium allocutus, quem infirmiores putabat, quia juniorem, inquebat: *Ne quæso! obstinate in exitium ruas! nos adoramus Deos immortales, quos omnes populi, & Principes nostri honorant; Deos nostros in lætitiis, conviviiis, musica, ludis, & oblectationibus veneramur; vos vero adoratis hominem crucifixum, cui omnes, qui hujus mundi bonis fruuntur, displicent, rejicit gaudia, jejunia, & steri-*

sterilem castitatem imperat, voluptates Sæculum II.
A. C. 177.
damnat; quomodo te salvare poterit ille,
qui se vilissimorum hominum manibus libe-
rare non potuit? hæc tibi dico, ut talis
vitæ vigorem dimittas, hujus mundi fa-
voribus fruaris, & quæ ætatem tuam de-
cent, deliciis.

Epipodius respondit: *Næ tu me tua*
ficta, & crudeli miseratione a proposito
dimoveas! Nescis enim Iesum Christum
æternum Dominum nostrum resurrexis-
se, postquam, sicut dicis, crucifixus fuit,
ipse qui Mystério ineffabili simul Deus, &
homo Discipulis suis viam immortalitatis
aperuit; ut autem talia loquar ad te, quæ
capere valeas, num ita rudis es, ut igno-
res, hominem duplici substantia constare,
anima scilicet, & corpore? apud nos a-
nima imperat, & obedit corpus; impudi-
citie, quas committitis in honorem Dæmo-
num, delectant corpus, & occidunt ani-
mam. Qualis vita, ubi pars hominis
principalior subjacet! nos bellum inferi-
mus corpori, ut salvetur anima; vos,
postquam spurcitiis more brutorum exsa-
tiati estis, ad hujus vitæ exitum tristis
mors expectat, nos vero, dum a vobis oc-
cidimur, æterna vita excipit.

His verbis offensus Judex maxillas
 ejus pugnis contundi jubet; nihilomi-
 nus Epipodius dentibus sanguine manan-
 tibus loquebatur: *Confiteor Iesum Chri-*
stum

Sæculum II. *stum esse Deum cum Patre, & Spiritu S.*
 A. C. 177. *justum & æquum est, ut illi, qui creavit,*
& redemit me, animam reddam, non enim
vitam amitto, sed in meliorem muto; ita
loquentem Judex equuleo suspendi im-
perat, duoque lictores accesserunt, u-
trumque latus unguibus ferreis laniatu-
ri, tum vero derepente totius populi hor-
renda auribus vociferatio insonuit, po-
stulantis, ut sibi reus traderetur, faxea
grandine obruendus, aut certe manibus
eorum medius dilacerandus, tormento-
rum enim in equuleo inferendorum mo-
ra nimis longa videbatur; at Prætor ve-
ritus ne clamor in seditionem vergeret,
& detrimentum honoris suæ dignitati
debiti, reum e conspectu auferri, & ca-
pite plecti jubet; quod illico executioni
datum.

Post unius diei lapsum Prætor Ale-
 xandrum sibi e carcere adduci jussum,
 ita alloquitur: *Ecce adbuendum tibi alio-*
rum exemplo, & damno sapere licet, ita
enim Christianos extirpavimus, ut prope
super sis solus. Tum Alexander: Gratias
Deo ago, quod me aliorum Martyrum ex-
emplo confirmes, & quid me agere oporteat,
moneas; cæterum erras, si Christianorum
nomen extinguere, & deleri posse existimas,
nam eorum Ecclesia solidis fundamentis a
Deo superstructa, a viventibus conserva-
tur, & per eorum necem multiplicatur;
 Cbri-

Christianus sum, semperque fui, & ero Sæculum II.
A. C. 177.
propter gloriam Dei. Tum jubente Præ-
 tore prostratus pedibus extensis, & a
 tribus successive tortoribus diutissime
 verberatus, nullum tamen incompositum
 verbum protulit; hinc in confessione
 immobilem Judex ad mortem crucis da-
 mnat; carnifices apprehensum brachiis
 expansis affixerunt; at brevi post libera-
 tus est tormentis, nec diu in cruce pe-
 pendit, quippe corpus ejus ita erat la-
 ceratum, ut carne a costis avulsa intima
 viscera conspicerentur; itaque ultimo co-
 natu, & voce emoriente Jesum Christum
 invocans exspiravit. Martyrum corpo-
 ra sepelire non licebat; quare Christia-
 ni duorum Sanctorum corpora occulte
 ablata prope urbem in cujusdam vallis
 profundo, loco arboribus & undequaque
 delabentibus rivis impervio absconde-
 runt; at locus ille sequenti tempore Fi-
 delium pietate, & miraculorum multitu-
 dine inclaruit.

§. XVII.

S. Irenæus Episcopus Lugdunensis.

S. Pothini loco Episcopus Lugdunensis *Euf. V. hist.*
 electus est Presbyter Irenæus, S. Po- *l. 15. 20.*
 lycarpi, & Papiæ Discipulus. Ex itine-
 re Romano redux adversus Florinum, &
 Blastum scripsit, quos ibi viderat. Erant
 Qq 3 isti